

Hodnocení bakalářské práce Markéty Zvolánkové *Život hvězdou a Pan Theodor Mundstock – porovnání textů.*

Autorka zvolila téma často sice diskutované, ale způsob jeho „objevování“ i konfrontace ústředních próz obou spisovatelů i jejich porovnávání je cele její.

Práce počíná porovnáním shod a hledáním rozdílů, tedy komparativně, výchozím bodem k představení obou autorů jsou již zcela rozdílné situace, v nichž oba do literatury vstupují: J. Weil na konci 30. let jako zapálený a respektovaný rusista, ale zato člen KSČ „neposlušný“, neloajlní a kritický k brutálním politickým aktivitám totalitního sovětského Ruska zejména v choulostivé době tzv. moskevských procesů (z KSČ vyloučen r. 1935!), viz román *Moskva – hranice* (ještě dříve napsaný román *Dřevěná lžice*, údajně první svědectví o gulagu ve světové literatuře, vyšel v samizdatu r. 1977 a oficiálně dokonce až po r. 1990), diskvalifikovaný J. Fučíkem normativně jako román „pavlačový“; naproti tomu L. Fuks, na počátku „zlatých let“ šedesátých nevýbojný prostřední historik bez byť sebemenšího signálu, náznaku či nejmenší chuti porušování norem jakýchkoliv; a zatímco Weil oceňovaný jednou provždy Fučíkovým odsudkem a obtížený svým židovstvím je za svůj román (*Život s hvězdou*) zasunut mezi autory určené k zapomnění, o patnáct let později je román s tematikou velmi podobnou označen za dílo veliké a Fuks zařazen téměř okamžitě mezi významné autory literatury světové (na vynikající Weilův román z r. 1949 si tehdy sotva kdo byl schopen či ochoten vzpomenout!). Oba autoři jsou v bakalářské práci především vztahováni ke „svému“ dobovému kontextu a také konfrontováni s dobovou reflexí židovství: 40. a 50. léta v ČSR nenávislně antisemitská, 60. léta opatrně, ale přece jen s menší dávkou s židovstvím sympatizující (drobný příklad za mnohé jiné: udělení filmového Oscara čs. snímku *Obchod na korze*). Tento „dobový“ kontext dodržuje autorka nejen v části první, při

představování životních osudů obou spisovatelů, ale též v průběhu celé práce. Velmi oceňuji při posuzování této části práce, jak velké množství a jak cenných textů primární i sekundární literatury dokázala autorka při jejím koncipování – a jak citlivě! - použít.

V části druhé a třetí jsou představeny oba porovnávané texty, je přiblížen děj (příběh), předloženy kritické ohlasy a oba texty jsou autorkou analyzovány.

Nepovažuji za nezbytné vyjadřovat se disparátně ke každé kapitole práce, je dle mého evidentní, jak zodpovědně autorka ke zpracování zadaného úkolu přistoupila, použila široké spektrum názorů „pro“ i „proti“ (byť jistě za přítomnosti sympatií, antipatií či emocí), analýzy struktury textů (složka tematická, prostředí, postavy, kompozice, jazyk) považuji za velmi kvalitní. Autorka dokázala „vysunout“ autory z jejich textů (jakkoliv Fuks nebyl Žid), nahlédnout přes texty do zákulisí příběhů a odtud možná až do soukromí jejich tvůrců (Šaldova estopsychologie?).

A oceňuji zejména, s jakou mírou kultivovanosti a vkusu autorka dokázala náročnou práci prezentovat.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako výbornou.

V Plzni 17. května 2013

Jiří Staněk

